

Reaguji na článek „Ničí nebo zvelebují golf krajinu Jistebnicka?“ zveřejněný v týdeníku Táborsko č.46/2021, a také na článek „Osobní vyjádření majitele golfu“ zveřejněný v Jistebnickém zpravodaji č.3 z roku 2021.

Odhodlala jsem se k tomu, když jsem viděla, do jakých krajností jdou občané, kteří hájí výstavbu hotelu v Alenině Lhotě. Útočí třeba na p. Karla Urbánka, že vyhání děti ze svého pozemku, ale málo komu by se líbilo, kdyby si na jeho zahradě chtěl někdo cizí dělat co chce. No toto je úplná krajnost! Třeba p. Fikar, když hájí, že by se zvýšila doprava golfistů, pokud by se jezdili ubytovat na Monínec, nikdy nežil v takových podmínkách, kdy děti od 6 roků denně šlapaly z Javoří do Jetřichovic do školy a zpět, jako tenkrát můj manžel. A nebo my z Ostrého 5 km do Jistebnice. Když propaguje sport, tak golfisti také můžou chodit pěšky a nejenom znečišťovat přírodu auty. Nebo kdo vymyslel, že silnici do Stružince místní nechtěli? Cesta tu byla blátivá od Brtného do Stružince a že se vybuďovala silnice, to byla zásluha pana Vomáčky staršího, ten se o všechno staral, nás obyčejných obyvatel se nikdo neptal a ne, že někdo oponoval. Pan inženýr Vomáčka, dalo mu to moc práce a starostí, to si v dnešní době můžeme jen těžko představit, jak náročné v této době bylo, než to všechno prosadil. Ale u úřadů, u všemocných pánů nahoře, ne u prostých obyvatel. Ne nadarmo, se tomuto úseku říkávalo „Vomáčkova dálnice“. Mrzí mne, jak si někdo může dovolit takovou lež vůči těm, kteří jsou již na věčnosti a dělat z nich hloupé neandrtálce, toto je úplný nesmysl! No to mne tedy moc ranilo, takováto nepravda.

Dále mne zarazilo, že někdo může říci, že je tady lesů dost. V Brazílii bylo také lesů dost a pár bohatců je vykácelo ke svým průmyslovým záměrům a jak to teď vypadá? Výsledkem jsou zničené plíce světa a rychle ubývá voda. Že máme lesů dost, může říci jen takový mladý manažer, který nikdy neviděl, jaké lesy tady byly! Než se vše zestátnilo! Potom 40 roků se dělaly probírky tzn., že se vlastně neporážely mýtiny, lesy byly řídké. Přišly roky 2002-2009, s nimi vichřice a stromy v lese se neměly o co opřít, tak byly ohromné lány lesů bez stromů a potom kůrovec. Já mám návrh. Což kdyby Ti, co pod rouškou sportu kácí lesy pomohli majitelům už tak poničené lesy vyklidit. Zažili by ten nádherný pocit dobrého skutku a zjistili, jak po práci chutná stranou lesa opěkaný špekáček.

Boj o vodu je právě i tady aktuální. V Javoří bojují o každý krapet vody a kdo zaručí, že těmi vrty dole v Alenině Lhotě nenaruší vodu do Javoří? Dále musím se hanbit, ve světě umírá 5 mil. lidí hladem a tady vedeme takovou žabomyší válku, hanba nám! Když v oblasti Čadského jezera Nigérie, Kamerunu trpí děti takovou podvýživou, že jim stačí od nás poslat opravdu pár korun na vysokokalorickou výživu bohatou na proteiny v hodnotě 75 Kč, což pokryje náklady na výživu jednoho dítěte na týden - nestydíme se. Stejně tak, když tady po bohatém obědě za několik stovek Kč řekneme, že máme nárok na něco i přes protesty těch, jejichž rody tady bydlí po staletí a váží si klidu a čistého vzduchu.

A ještě k té výčitce, že my chodíme k vám nakupovat a ještě jste sklidili velký potlesk. Vy nám zboží nabízíte! Ale my jenom chráníme, nejen přírodu, ale hlavně vodu!

Když u vás dojde voda, máte hned pomoc! Ale nám, když dojde voda, jezdíme pro ni s kanystrem a nikdo nám nepomůže. Manžel, pocházel z Javoří a tam vozil vodu pro celou ves, protože nikdo neměl prostředky, čím by vodu vozil a to vše za děkuji nebo zaplať Pán Bůh. Je mi 85 roků a brzy zemřu. A kdybych se k tomuto nevyjádřila, ten můj manžel by se ke mně na věčnosti určitě nehlásil.

Marie Bartoňová - Ostrý